

O virga ac di-adema purpu-ræ Re-gis, quæ es
in clau-su-ra tu-a si-cut lo-ri-ca. Tu frondens flo-ru- i-
sti in a-li-a vi-cissi-tu-di-ne, quam Adam omne ge-nus
humanum produ-ce-ret. Ave, ave, de tu-o ventre
a-li-a vi-ta pro-cessit, qua Adam fi-li-os su-os de-nu-
dave-rat. O flos, tu non germi-nasti de ro-re nec
de guttis plu-vi-æ, nec a-er de-su-per te vo-la-vit,
sed di-vi-na cla-ri-tas in no-bi-lis-sima virga te prom-
nis terra, o lau-da-bi-lis Ma-ri-a, qui-a De-us te
valde ama-vit. O quam val-de plangendum et lu-gen-
dum est, quod tris-tri-ti-a in cri-mi-ne per consi-li-um
ser-pentis in mu-li-e-rem flu-xit. Nam ipsa mu-li-er,
quam De-us matrem omni-um po-su-it, visce-ra su-
a cum vulne-ri-bus igno-ranti-æ de-cerpsit et ple-
num do-lo-rem gene-ri su-o pro-tu-lit. Sed, o auro-ra,
de ventre tu-o no-vus sol pro-cessit, qui omni-a crimi-na
Evæ abstersit et ma-io-rem bene-dicti-onem per te
pro-tu-lit, quam Eva homi-ni-bus no-cu-isset.
Unde, o Salvatrix, quæ novum lumen huma-no gene-ri
pro-tu-listi, col-li-ge membra Fi-li-i tu-i ad cæ-lestem
har-mo-ni-am.